

на равнището. Т. 5. Кораби-ти прѣминжть по прокопанъ-тѣ вадж изъ одно-то море въ друго-то. Л. Д. 1871 р. 199. Чловѣкъ съ задруженъ трудъ—по вады е събраль една водж съ друга. ib. 1873 р. 225. Ка-то ся направятъ вадици за да ся оттичя вода-та. ib. р. 263. Да на-правиши една вадж за да докарамъ чрѣзъ неш море-то до черникъ-ти си. РС. 77. Слава била блѣдна, очитѣй биле подпухнале отъ плачъ, косата и била посрѣсана, и по носътъ и са видѣле нѣколко черновати вадици. З. 129. Смилателный (си) каналъ (вада)—пищеварителный каналъ. Л. Д. 1873 р. 84.

Ваде* (*va'det et va'de, s. ar.* 1. *Promesse.* 2. *Terme, époque déterminée par une promesse.* Ср. Вука Н. пјесме из Херц. р. 42: Три кубета нова саградише, И четири веда поновише): с. с. срокъ: Прѣди да ся сврьши ваде-то на зададено-то имъ обѣщаніе, да ся завършътъ прѣставителіе-ти имъ. Л. Д. 1872 р. 263.

Вадж ил. дл. Въ ср. знач. 1) выхожу, показываюсь (син. никнѣ): Това е обыкновено кога вадять заби. Л. Д. 1871 р. 128. Ако дрискавица-та е отъ ваденіе забы. ib. р. 129. Въ дѣйств. знач.: 2) вынимаю, извлекаю, добываю, спасаю: Излези, Стано, да вадишъ, Какви дари дарувала. М. 383. Искра-та, коя-то ся вади изъ проводницы-ты на электрическы-ты машины. Л. Д. 1869 р. 80. Наистинѣ има безбройни пѣчта, които вадимъ изъ растенія-та за наши потрѣбъ. ib. 1873 р. 264. Антилско море, изъ кое-то Индійцити вадили многоцѣнныи би-серъ. Л. Д. 1873 р. 128. Ако крава-та земе да ся дои прѣди еще да си е дорасла напълно, тя ще си обрѣне всички-ты силы, само за ваденіе млѣко. ib. 272. Грозна самотия, въ кои-то испѣденикъ и от-шелникъ отъ райски животъ вади камъни и рудж изъ гробища-та на природѣ-тѣ. Р. 26. Сѣма-то (на буби-ты) е оронено отъ хартій-тѣ или платно-то, дѣто е было вадено. Л. Д. 1874 р. 193. За ваденіе сѣ-мя трѣбуватъ ти 2 столоваты трапезы. ib. 200. Този хамалинъ идванѣ си вади сѣкиднѣвнѣтъ хлѣбъ съ голѣми мякы и трудове. Х. II, 8. Сараи горїхт, Тодор ги гледа, чудомъ си чуди В огън да влѣзе, кого да вади, Дал' младо булче със дребни дѣтца, Ил' врано конче с злат-ни седѣлца. Д. 54, 5—9. З) выцарапываю (маза), срываю (ињев), ла-маю (камень), полю, выпалываю (травы): Гарванъ гарвану очи не вади. Сир. братъ брату зло не прави. Ч. 141. Механеджята довтаса наученъ—какъ да ги свади, щото единъ другъ да хванатъ да си вадатъ очитѣ. Зк. 51. Стыдно ж' отъ Русиѣ побѣдени (*Турци*) Села гори-ли, грады робили, Звѣри сѫ врьщали разярени, Гнѣвъ си сѫ отъ Бѣлгари вадили! Гп. 108. Той вади камъни и ги вози за направъ на каша или оградж. Ч. 73. Сумъ главена измекарка овде, Да го вадамъ